

LO CAMP DE TARRAGONA

PERIÒDICH CATALANISTA

Any 8.—Núm. 347.—Dissapte 6 d'Abril de 1907

PORTAVEU DE LA ASSOCIACIÓ CATALANISTA Y DEL CENTRE NACIONALISTA CATALÀ

CANDIDATURES DE SOLIDARITAT CATALANA PERA DIPUTATS A CORTS

Districte de Gandesa

D. Joan Caballé y Goyeneche

Districte de Valls-Montblanch

D. Manuel Raventós y Domenech

Districte del Vendrell

D. Jaume Carner y Romeu

Circunscripció de Tarragona-Reus-Falset

D. Joseph de Suelves Montagut

Lo Marqués de Tamarit candidat solidari

La Comissió de Solidaritat Catalana, segons veyem en una nota oficial que publica la premsa barcelonina, ha proclamat candidat per aquesta Circunscripció al senyor D. Joseph de Suelves, Marqués de Tamarit.

Convencuts de que la tasca del Catalanisme y de la Solidaritat imposa com a dever lo sacrifici en aras de la disciplina y de l'harmonia indispensables en l'actuació de gents de diferent criteri polítich y distint pensar, no creyem oportú, y molt menys en los actuals moments, discutir la conveniència de tal designació. Es més: les observacions que podríem fer ara, a son degut temps, ab claretat y noblesa, foren fetes per la Comissió d'acció política de l'Associació Catalanista de Tarragona, davant de la Comissió de Solidaritat y dels distints elements polítichs d'aquesta ciutat ab los qui inútilment intentarem que'l grandios moviment de Catalunya tingués aquí realització práctica.

No tenim, donchs, perquè exteriorisar lo nostre criteri, per altre banda prou conegut. Però posades les coses al punt que han arribat, es necessari que parlèssim clar, molt clar, sobre tot, quan en la defensa dels ideals que sostenim, ningú hi ha pogut veure encara la més petita ombra d'egoisme.

Lo senyor Marqués de Tamarit, candidat imposat per la Junta provincial carlina, d'acort ab lo criteri d'aqueix organisme del partit tradicionalista, vol presentarse ab carácter solidari. Nos está bé. Però es que aquesta mateixa Junta que favoreix y promou una campanya solidaria en la Circunscripció, pot autorisar ab actes o ab son silenci una campanya anti-solidaria en los demés districtes de la provincia? Es que els mateixos qui proclamen candidat solidari al senyor Marqués de Tamarit, poden combatre ab manifesta sanya als candidats solidaris dels districtes de Valls y de Vendrell principalment? Es que dignament, decentment, pot tolerar aquesta Junta la propaganda incomprendible del senyor Avellá y altres a Valls, treballant d'una manera descarada a favor de l'alfonsí y caciquista D. Salvador Canals?

Entenem que aquesta situació, per decoro del partit carlí, es insostenible. No es correcte ni cap dintre d'un criteri sá y llògich, que'ls qui porten la direcció de la Junta provincial carlina, acceptin lo compromís solidari en la Circunscripció y's creguin deslligats de tot vincle ab los elements solidaris dels demés districtes, per la sola rahó de que'ls candidats que hi lluiten no tenen significació carlina.

Esperem, donchs, promptes, decisius y radicals acorts de la Junta provincial carlina. Quan la Junta regional y l'orgue més autorisat del tradicionalisme català *El Correo Catalán*, acaben de fer tan hermoses y concretes afirmacions en favor de la Solidaritat, no d'un determinat districte, sinó

de tota la nostra terra; quan s'acosta un moment de lluita verament trascendental, no pot ser que hi hagi qui, ab actituds ambigües y per tant poch nobles, vulgui entelar la patriòtica campanya que s'está portant a terme.

Lo contrari seria volguer demostrar que sota'l mantell d'una oposició simulada al règim, s'hi amaga una conxorxa caciquista de la més baixa especie; ab lo qual no s'enganyarien més que'ls propis interessats, puig vivim en un temps y en un país en que tots nos coneixem. Y'l més interessant en que això no succeesca, entenem que ha d'esser lo senyor Marqués de Tamarit, candidat per aquesta Circunscripció proclamat per la Comissió de Solidaritat Catalana, perquè així demostraria ab fets, no ab paraules que'l vent s'emporta, que són sinceres les seves conviccions solidaries y's faria digne dels vots dels qui en aquestes terres posen l'interès de Catalunya per damunt de les seves idees polítiques.

Obras son amores y no buenas razones.

La tempesta è vicina

A passos agegantats Catalunya s'apropa a la gran batalla. Los dies passen agitats y brillants. Per tota arreu, lo moviment de Solidaritat creix y's multiplica. Som en lo preludi de la tempesta formidable que en contra del caciquisme y del cunerisme, ha de desferse aclaparadora, irresistible. Són inútils totes les males armes que en contra del nostre moviment, volen fer prevaldrer los enemichs de tota obra de sanitat y de justicia.

Los cacichs, com cuchs verinosos, insociables com són de mena, no poden avindres ab tot allò que's vida y unitat de forces.

Són los disgregats de sempre y de tota arreu. Són los negatius de tota la vida. Res hi fa; la nuvolada amenassadora que en l'ambient de Catalunya s'hi respira, cuidarà d'enfonzarlos d'una vegada pera que may més pugan aixecar lo cap.

Perdonèmoshi per darrera vegada; fan los esparnechs de la llur mort y com a tals són inconcients, naturals y fins justificats.

Veuen acostarse la tempesta que ara bufant ab alenades dures, ara plovent ab suavitat, després ab atormentada furia, se'ls ha d'endur riu avall, ab corrent impetuosa que no hi han de valdrer pas ni les rescloses ni'ls auxilis mútuus dels mateixos ofegats.

Y es tan dolça la vida!
Com volèu que's resignin a la mort accidentada, ells, los panxa-contentes de la política espanyola, los enllepolits, los esmunyidors, los sangoneres, los estarrufats, los viciosos, si fugint del ambient que fins ara han viscut han de perdre tot això que es l'única llògica política que han après?

Com poden resignarse a deixar lo que fins avuy era feudo de les seves olímpiques buydors, si sense aquestes han de baixar de l'alta representació de governants a la senzilla condició de governats, ells, los amichs y favorescuts de les més elevades esferes polítiques, los complis del desballestament polítich social, convertits al no res, a la petulancia y l'enfonzament etern?

Sortosament l'hora de la lluita s'apropa, l'hora del triomf definitiu no's farà esperar gaire y Catalunya haurá conseguit aixecar ben alt lo penó de la seva energia y poder; haurá desvetllat les intel·ligències posantles a la práctica de la vida moderna; haurá fet ressurgir ab tot esplendor l'esperit patriòtich d'una rassa que creyen finida; haurá conseguit l'unió de tots los catalans a base d'una Solidaritat ahont tots y cada hu es ben amo de ses creencies y principis polítichs; ahont tots y cada hu per

damunt de les petiteses de les coses dels homes hi posen lo nom immaculat de la Patria, que's la mare de tots, hi posen l'interès general de la prosperitat y floiriment de la Patria que per lo mateix que la volèm ben neta y radiant de llum, no volèm pas que la representant gent enviada, persones que no están ab nosaltres identificades ni senten ni comprenen los impulsos de la nostre ànima.

Lo núvol amenassador que sobre d'ells ha de caurer, va formantse paulatinament. Podrán dir avuy y demá que'l núvol s'esvaneix, que'l núvol s'ha esvait, mes no cal donar fè a aitals noticies. N'hi ha prou ab sapiguer qui les propaga pera comprendre lo joch. Mentrestant nosaltres ab evidentes mostres d'abnegació y sacrifici, ab esperit fort y indomable, fem la via que'ns hem proposat. La de lliurar a Catalunya d'enemichs dessimulats que sempre són los més temibles.

Lo xafech será gros, sense precedent en l'istoria contemporània. Los que vulgan evitarse la desfeta encare hi som a temps, sinó no hi valdrán aixuplugs ni paraigües per durs y resistents que sigan.

L'onada s'ho endurá tot avall, ben enllá, lluny de nosaltres, terres endintre, ahont la gent no s'haurá donat compte de llur missió a cumplir en los moviments patriòtichs socials de cada poble.

DOCTOR PUNCÈM.

¡POBLE, COMPARA!

DE GANDESA

Ha comensat ja la lluita pera les eleccions de diputats a Corts: dues tendencies hi ha en nostre districte.

Uns, carregats d'amor a nostra terra, entusiastes y conformes ab lo grandios moviment de Solidaritat, desitjosos de que nostra comarca frueixi dels beneficis a que té dret, lluitem per nostra salvació y estem disposats a votar al nacionalista, fill de aquesta terra, D. Joan Caballé Goyeneche.

Altres, dominats per la vanitat personal, servils aduladors del caciquisme que'ns ofega, sense altre desitj que accontentar a son amo, están disposats a votar a no saben qui: no saben encara si farán de liberals o de conservadors, no saben si votarán a l'Albafull, a qui no coneixem, o a l'Urquí, prou conegut per havernos promès lo pont dues vegades sense havernos lo donat cap, y per haver sigut director d'un periòdich desde'l qual s'insultá a les dones catalanes.

Nosaltres pera designar candidat, varem celebrar una junta magna, ahont nos reunirem 80 persones que representaven los 26 pobles del districte.

Els han visitat al Governador, han visitat a Marianao y a tots dos han dit, a pesar de la contradicció que això significa «som esclaus teus, mana encara que siga contra'l poble, nosaltres t'obeirèm».

Nostra propaganda es pública y es digna: sols tenim que fer notar la potencialitat del moviment popular, les bones condicions de nostre candidat, la certesa moral que tots tenim del bé que farà al districte.

La propaganda caciquista es secreta y vergonyosa: no saben a qui votarán y per tant no poden elogiar a son candidat; son mal acullits pel poble y treballen a la sombra, busquen als munyidors electorals de costum, somien ab la clàssica tupinada y fan correr contra nostre candidat veus ridícoles que en lloch troben ressó y's desvaneixen per sí soles. Ells que són criats d'un poder arbitrari y personal, que acceptan cegament lo candidat que se'ls imposa, criden que'l nostre es una imposició perquè no més varem ser 80 a proclamarlo.

Els qual candidat més eloqüent fou aquell que digué que *res devia al districte de Gandesa, perquè havia comprat los vots com a béns*, troban que'l nostre candidat no té la talla d'en Salmerón ni la eloqüència d'en Mella y que per tant es poch pera nostre districte.

Nosaltres diem al poble: arribada es l'hora de la regeneració, sols lo poble té dret a nomenar-se'ls seus representants: tin fè y vencerás.

Els l'insulten dientli: sols lo govern o'ls diners poden fer diputats; inútil es que't belluguis.

Nosaltres pregonem: la misera situació en que'ns trobem es filla dels mals governs; gent que no'ns coneix han sigut fins ara nostres representants, gent que devien l'acta al caciquisme ha ajudat als governs a explotarnos pera que uns quants poguessen aprofitarse de nostres suors: derrotem als cacichs y'l poble gosará de benestar.

Els criden: lo govern ho pot tot: ab diputats o sense farà lo que vulgui: nosaltres estem bé; qui's queixa ho fa per vici, que's fassi dels nostres y'l govern lo protegirá.

Nosaltres parlem al cor y a l'intel·ligència del poble, volèm dignificarlo.

Els parlen a ses passions y a sa codicia, volen embrutirlo.

Nosaltres volèm lo bé del país. Els volen son profit personal.

Nosaltres representem l'amor que vivifica, la fè que salva.

Els representen l'odi que destrueix, la desconfiansa que mata.

Nosaltres som la vida y volèm crear una Espanya nova.

Els són la mort que may ha sigut creadora.

Nosaltres tenim forsa viva, capás de transformarse en treball útil.

Els viuen de l'inercia del poble y sapigut es que tot lo que no té forsa propia, tart o aviat cau pel seu propi pes.

Y ara que sabs qui som uns y altres, ara que sabs ahont estan la fè y'l dupte, ls que marxan cara a cara pera salvarte y'ls que per camins tortuosos volen vendret, poble, compara.

E. SOLÉ LORÁN.

Mora d'Ebre, Abril de 1907.

PETIT PERFIL DEL VENDELL

Abans no retorni definitivament a esser un de tants inconeguts individus de l'anònim multitud, abans no's perdi altre cop en la grisor de la vida privada, de la qual no deuria mai haver sortit, en bé d'ell mateix y dels seus representats, sobre'ls quals requeria fins a cert punt la trista celebrat de la seva personal ridicolesa, plume perfilar una lleugera silueta del notari senyor Alegret, l'alegre ex-diputat pel Vendrell, alegre no per l'alegria que en ell hi hagi en acció o en potencia, sinó per la que desperta en los altres lo còmich pujat dels seus fets y gestes.

Una advertencia tinch de consignar, a fi de que no vinguin falses interpretacions. Y es que no'm mou cap ressentiment ni cap efecte personal envers dit senyor. Si li obro en certa manera una perspectiva de possible immortalitat, ab aquestes ratlles, m'impulsa a ferho tant sols lo desitj de ficar lleugerament la figura del diputat dinástich decoratiu, totes les facultats parlamentaries y legislatives del qual se reduexen a fer tossa en lo Parlament y a votar dient sí o no, segons la consigna que lo quefe de la colla'ls dona. Lo notari senyor Alegret vé a esser una mena de tipu representatiu d'aquesta, per desgracia, tant nombrosa categoria de diputats y es per això que avui l'ofereixo a la curiositat dels meus amables llegidors, com mostra y resum de lo que es lo parlamentarisme dinástich, passat per les rodes y corróns de la maquinaria caciquista.

Altrament, diuen que l'Alegret té la figura insignificant d'un home més aviat alt que baix, prim, sech, ab una veu blanca y les maneres entre infantils y ridicoles d'un infelís de solemnitat. Mes jo no me'l puch pas representar en la seva figura corporal. Lo veig sempre en figura simbòlica y aquest símbol consisteix en una gran bomba inflada de vanitat, una bomba per l'estil de les que serveixen als infants de joguina, portant per contrapés una bossa de moneda, que la priva d'anársen a les altes regions de l'absoluta tontería. Suprimiu la bossa o tallèu la corda, y'l personatge quedarà reduit a una cosa que volta a mercè de tots los vents, fins a caure en terra pansida, miserable, esvait tot lo fum de vanitat que l'inflava, bõ y donantli apariencies

enlluernadores pels ulls de la pobra gent.

Perquè tot lo mèrit de l'Alegret, com lo de tants y tants altres Alegrets que fan de comparsa en la tragicomedia política caciquista, li vé única y exclusivament de la seva riquesa. Es diputat perquè es rich y perquè no pot esser altra cosa. Si ab diners fós possible adquirir talent polítich, o'l dò de la paraula, o la potensa creadora de l'artista, l'Alegret fóra un gran home de Estat, un orador, un polítich genial. Mes aquestes coses estan per damunt de la fortuna. Ni ab tots los tesoros de la terra no se'n pot comprar la més petita volva. Lo que sí pot comprarse, desgraciadament, en molts districtes hont encara la majoria de electors no han devingut ciutadans, es lo vot dels infelissos que no'n coneixen la trascendent valú; y l'Alegret, ja que pels seus quartos no pot tenir talent de cap mena, se compra una acta de diputat a la menuda. Y hùssel convertit en personatge.

Es clar que aquella acta no modifica en res la seva insignificancia personal; es clar que continúa essent lo mateix infelís, diversió dels que tenen de tractarhi. Mes, ab totes les seves ridicoleses, l'Alegret com a diputat té un vot, y'l Govern ha d'escollar, tant sí vol com si no vol, les infinites recomanacions dels innombrables Alegrets que formen la majoria del Parlament y que, per la forsa virtual d'aquell vot, no més dient sí o no, poden fer caure'l ministeri. Y aquí comensa'l joch d'aquesta complicada maquinaria del caciquisme, que té per últim efecte fer reintegrar per la massa dels contribuents, tots los mils duros que'l diputat distribuí entre'ls electors lo dia de les eleccions, junt ab una quantitat molt més grossa que serveix de paga a ne'ls cacichs y caciquets intermediaris. Es clar que aquesta contribució al caciquisme no's paga pas directament; se paga en sous de empleats innecessaris, que'l diputat ha fet colocar; en ocultacions de la riquesa, que'l diputat no deixa descobrir; en concessions de serveis que'l diputat fa que's concedeixin, no al que ofereix condicions més ventajoses, sinó al que porta més bones recomanacions. Y tot això representa una pèrdua pera l'hisenda pública, o sigui, en últim terme, pera la butxaca del contribuient.

Aquesta pèrdua no vé compensada de cap manera. Perquè no'm sembla que pugui considerarse una compensació'l tipu de riure que fassin esclatar les ridicoleses del diputat. Al contrari: en certa manera'l ridícol d'aquest recau sobre tot lo districte que representa. Y la vanitosa infelicitat d'aquesta mena de representants del país, dels quals l'Alegret es lo tipu perfecte, los posa sempre en les més ridicoles situacions.

Vagi com a exemple la feta de l'exdiputat pel Vendrell quan les festes de l'Homenatge. Encara que, perteneixent a la categoria dels parlamentaris afectats d'absolut mutisme, no hagués intervingut ni poch ni molt en la batalla contra la lley de jurisdiccions, l'home tenia envejades d'esser homenatjat. Com es natural, ningú va invitarlo. Mes això no representa cap impediment pera qui té la carnadura de l'Alegret, feta a proba de papers ridicoles. Y, quan vingué'l dia senyalat, l'home pujá al tren hont venien los diputats de Madrid y durant la tarde s'instalá en la tribuna del Saló de Sant Joan, cregut de que de totes aquelles salutacions de banderes, de tot aquell seguit d'aplaudiments li'n tocava de dret una bona part, una part ben grossa.

Tant es així, que si algún conegut, extranyat de la seva presencia en aquell lloch, li preguntava a sant de què hi era, l'home desenvainava tot seguit un feix de Diaris de Sessions del Congrés, corresponents als dies en que's discutí la lley de jurisdiccions y, ensenyant al tafaner diferents apartats hont deia, «Rumores», «—o bé—Un señor diputado» pronuncia palabras que no se oyen», —exclamava satisfet com prova del seu indiscutible dret a rebre l'homenatge: «Aquest era jo!»

Y aquí tenim pintat de còs enter a l'Alegret, a tots los Alegrets de les colles dinástiques caciquistes que han sigut diputats pera vergonya dels districtes que representaren.

J. Pous y PAGÉS.

Lo món pera tots, y tots, germans

No hi há cap iniciativa producte d'aquesta lluita constant per la vida, d'aquesta competència en producció y baratura que les nacions capdevanteres del progrés sostenen entre elles, que no provoqui protestes y fins violencies, que cap rahó tenen

d'ecistir, ja que vistes les causes que fan aquestes iniciatives necessaries, y ben mesurats y contats al centim los seus efectes, resultan altament beneficioses.

Máquina que's presenta, aixordadora protesta que's promou. Perquè? La máquina, beneficia a l'humanitat, tota vegada, que ella, relleva a l'home, de l'eczerçissi de la forsa bruta, enlairant sa condició, dignificantlo.

En la part econòmica, la máquina, aumenta la producció, y disminueix lo cost, del gènero o article ab ella fabricat; aquesta disminució de cost, es lo que excita al consúm, y aquest augment de consúm, requereix augment de producció, lo que implica més máquinas, més obrers pera ferles marxar y més obrers empleats en les diferents ramificacions d'aquell negoci. Naturalment, que tota máquina, al presentarse d'improvist, causa un trastorn entre'ls obrers ocupats en aquella industria, y aquest costat, que de moment lo veyem dolent, aquest trastorn momentani, es lo que'ns cega, y no'ns deixa veurer los resultats altament beneficiosos per los obrers mateixos, y pera tots en general.

Per apoi de mos asserts, me permetré, fer una mica d'història.

L'any 1769, quant Arkurite obtingué privilegi d'invenció pera la seva máquina de filats, hi havia a Anglaterra 5.200 filadores de torn petit, y s'ocupavan en aquesta industria, uns 7.900 teixidors. La adició dels jornals que a n'aquests se repartian anyalment, productavan una suma de 3 a 4 milions de franchs.

Més tart, per l'any 1833 hi havían segons Mr. Baines, célebre estatista anglés, 487.000 individus, empleats en l'industria de filats y teixits de cotó solzament; y contant les industries d'aquesta derivadas, assolia la xifra de 800.000 lo nombre de obrers empleats, y 455 milions, la suma invertida en jornals pera'ls mateixos.

Avans de 1769 dels 3 o 4 milions empleats entre 7.900 treballadors, corresponian de 514 a 515 franchs per obrer, a l'any, mentres que en 1833 los 455 milions repartits entre 800.000 obrers, donavan lo resultat de 568 a 570 franchs per obrer a l'any, lo que implica un augment d'obers empleats, y al mateix temps, un augment en lo preu dels jornals.

Després d'aquestes proves palpables hem de seguir essent contraris a l'instalació de tota máquina? Perquè hem de parodiari a n'aquell tossut que volia parar la marxa del tren?

Avans d'inventarse l'imprenta ningú llegia'l diari; los llibres eren manuscrits, los escrits, no abundaven, y per lo mateix, de llibres, se'n escribien molt poch. Avuy, tenim l'imprenta mecànica, quasi tothom, llegeix los diaris, los llibres se publican a milers, y son en gran nombre'ls obrers impressors, que fan marxar aquestes máquinas, cobrant un sou o jornal, sufficient pera satisfacer a totes ses necessitats.

Que'n vingan de máquinas, que elles nos estalviaran la pena de veurer homes en la flor de l'edat, aixafats per l'excés de fadiga.

Es inútil que volguem entrebancar al progrés, que també'ns trepitjará, si tractem d'obstruirli sa via.

Es cert, que hi há algunes máquinas, que no són de conservació, sinó de destrucció. Són aquestes, que tots devem procurar que desapareixin.

Lo dia en que l'home convenientment civilisat compregui y's fassi càrrech de sa vera missió en aquesta terra, n'hi haurán moltes de máquinas, que estalviant sos esforços, li allargarán la vida; y'ls mateixos que avuy se rebelan contraris a la existencia d'aquestes máquinas, són los que en demà no llunyá, comprés lo seu erro d'avuy, les demanarán y apoyarán. Los que avuy protesten inconscientment d'aquestes máquinas benefactores, demà no pensarán així, sino que les aimarán y no pararán de protestar ab totes sas energies fins a fer desaparèixer les máquinas de destrucció. No voldrán permèter que servintse d'aquestes máquinas, pera satisfacció del capritxo o ambició d'un tirá, s'robi la vida, a milers de consemblants, a milers de germans.

La mateixa civilisació que instruirá obrers que destruirán aquestes máquinas, destituirá de son fals poder, als tiráns, reunint per l'amor, a tots los habitants del planeta terra, que junts, caminarán a sa redempció, impulsats per aquest lema, que constituirá son nort, sa devantera:

Lo món pera tots, y tots germans.

PEP CANALDA.

ANTONI ABYS

Les exclamacions de sorpresa y de disgust ab que ha sigut rebuda per tot arrèu la nova de la marxa de l'Anton a son país natal, la bella y lliure Suissa, ha evidenciat plenament l'apreci que aquest volgut amich ha sapigut conquerirse entre nosaltres, posant de manifest lo nombroses y fondatament arrelades de les seves amistats.

Y aqueixes exclamacions sortien tan espontànies, tan sinceres, eren dites expresant sentiments de contrarietat, de pena y fins de llástima tan naturals, que no semblava sinó que, més que d'un amich que després de llarga ausència se'n entorna al costat de sos pares vellets pera servirlos de consoladora companyia portant a la dolsa llar de casa seva lo calú de la joventut que fa temps hi manca, se tractés d'un germá nostre que se'ns enduen a l'altre part de món, pera no tornarne, pera no veurel may més.

Y es que l'Anton posseeix una ànima tan tendre y senzilla, un cor tan noble y lleal, nos ofereix lo seu tracte un encant d'ingenuitat tan personal y característich, es tan obert als sentiments d'aquella amistat pura y verge, tot abnegació, que no admet dissimulos ni envejes, murmurations ni traidories, que no es estrany que encar que no sigui més que per egoisme, avuy que d'amichs aixís tan pochs ne coren, regretem ab intensitat doblement fonda la seva separació.

Molt la sentim com amichs, però no menys hem de sentir-la també com catalans, puig que ab tot y no haver nascut aquí, s'havia identificat d'una manera tan intensa ab nostre moviment nacionalista, ab la vida, sentiments y costums de nostre poble, estava tan enamorat de son hermos desvetllament, havia trobades nostres aspiracions polítiques de llibertat tan justes y llògiques, tant en consonancia ab lo seu sentir, ab les idees que de noy li havien inculcat y havia après a estimar, que desde un comensament formá ferm y decidit en nostres files, aportant a nostre Associació lo concurs de sa fè y de ses entusiasmes tant més ardents com més desinteressats.

Allí ha experimentat nostres mateixes emocions, nostres defalliments, nostres entusiasmes, enrogintseli les galtes d'indignació unes vegades, d'encoratjadora confiança gairebé sempre, ansiant com un bon fill d'aquesta benvolguda terra, veurela lliure, felís, dignificada!

Y això hem d'agrairli a l'Anton, tant més sí'l comparèm a tants que havent nascut aquí, res senten per nostre Mare Patria, restant frets y sórts a sos gemeschs y a sos planys, a sos crits amorosos de ajuda, ans bé, alegrantse y fregantse de gust les mans a cada nova fuetada, a cada nou despreci, a cada renovat insult de sos indignes enemichs!

No es estrany, donchs, que l'Anton la senti també com nosaltres aquesta forçada separació; los dies més florits y més felissos de la seva vida aquí'ls ha passat, y quan ne sigui fóra, ne sentirá anyoransa, recordantse de la nostra terra igual com se'n recorden los que aquí han nascut; embolcallada d'atrayent y encantadora poesia!

Entreveuré Tarragona, com si fós un gran colomá, clavada al cim d'un turó, illuminada per un sol esplendent, com sol de forat, banyats sos peus pel vell Mediterra, tranquila y reposada, respirant lo fresch y salabrós oreig del mar, les parelles ab ses blanques veles llatinas fent via a casa, com un vol de colòms, que se'n van a joca... Se recordará de nostres passejos a través del nostre camp florit, de les hores felisses passades a fóra, de l'arrós y del rumesco ab peix, del temps del bou, de l'arengada ab raimis, del de la vrema... Tot passarà per sa imaginació engrandit y purificat per la distancia... los turróns y'l gall d'indi de Nadal, la crema y'l menjar blanc de Sant Joseph, les mones de Pasqua... les coques del dijous gras, los panellets y les castanyes de Tots Sants, Sant Magí y Santa Tecla, los gegants, los nanos, los xiquets de Valls, les gralles...

Y'ls anys passarán y aquests recorts anirán confitantes, fentse més dolços... y en los dies de goig, l'Anton los retreuré per regalársen y ferne participar al ses volguts que'l rodegín...

Adéu, Ton, adéu benvolgut amich; felicitats grans y complertes com tú mereixes desitjem... Nosaltres seguirem teva Patria estimada... Nosaltres seguirem aquí, lluitant, lluitant sempre, cada vegada ab més forsa, ab més fè, ab més braó... Recordat de nosaltres... envians sovint alenades enfortidores de l'aire pur de llibertat que tu respirarás a doll y que a nosaltres nos manca... aixis pendrem nova

per anar endavant sense recular ni un pas, sense desviar ni una mica del camí que ha de conduir-nos drets a la consecució de nostre ansiat ideal, del pur i enlaira ideal de la felicitat humana!

M. P. S.

ALS CARLINS CATALANS

«Los partidos caciquistas, el órgano de Lerroux y los periódicos anti-solidarios han batido palmas estos días celebrando la supuesta ruptura de Solidaridad Catalana, por la soñada y apetecida retirada de la Comunion Tradicionalista.

Poco conocen nuestros adversarios el espíritu altamente patriótico y desinteresado de los carlistas ante el movimiento de opinión catalana que ha logrado unir accidentalmente a los hijos de esta noble tierra para reivindicar la personalidad de Cataluña, herir de muerte al caciquismo y al régimen que lo mantiene, contra la aspiración de un pueblo que está cansado de sufrir la opresión gubernamental.

El partido tradicionalista forma en Solidaridad Catalana, no teniendo como móvil el deseo de alcanzar en número mayor o menor de actas de diputado. Es más grande, más elevada y más patriótica la finalidad que persiguen los carlistas, para que puedan romper la cohesión del pueblo catalán porqué no se les haya reconocido el derecho de tener una representación en la candidatura de Barcelona.

Creemos, con nuestros amigos, que el partido tradicionalista debía presentar un candidato en esta ciudad, y afirmamos que este deseo era tan grande y justificado como penoso es el sacrificio que se impone a nuestra Comunion. Pero, por sensible que sea este hecho, por natural y legítima que resulte la protesta, no puede justificarse en modo alguno la ruptura de Solidaridad Catalana, ya que el sentimiento patriótico que a la misma inspira debe estar muy por encima de la satisfacción con que hubiesen visto los carlistas tener un candidato propio en Barcelona.

El ilustre jefe regional de Cataluña, que como director de la política del partido en esta región ha estudiado desde un principio el formidable movimiento de opinión catalana con aquella serenidad y patriotismo que tanto le honran, acaba de dar otra muestra de abnegación y sacrificio manteniendo la firmeza de Solidaridad Catalana en interés de Cataluña y como demostración del espíritu elevado con que el partido carlista se ha sumado a los demás que integran las únicas fuerzas de oposición a los Gobiernos centralistas.» (De nostre confrare *Correo Catalán* d'air 5 d'Abril.)

DE VALLS

Lo miting d'Alcover

Fou una bella mostra de lo que pot l'esperit de Solidaritat, mágica paraula que fa obeir vulgues no vulgues, a tota una encontrada. A Alcover s'hi havien congregat munió de gent dels pobles de l'encontorn, fins aquells que no'n formaven part del districte de Valls-Montblanch. La Selva, Reus, Rourell, Morell, etc., havian portat bon contingent al miting de l'hort d'en Batistó, que resultava petit pera tanta multitud; les parets del tencat, los terrats de les cases del voltant, los arbres, arrèu s'hi veyen homes, dones, noys y noyes, ávids d'escoltar, de fruir la bona nova.

De la nostra ciutat també n'hi havien acudit bon arplech, en representació de la nostra Associació, del Centre Nacionalista y del nostre periódich.

Lo diputat, l'egregit agricultor En Manuel Raventós y Domenech, lo renombrat fabricant del xampany Codorniu arribá a Reus de pas pera Alcover y en l'estació de la ciutat vehina tinguérem los tarragonins lo goig d'estrenyer la seva ma. A l'arribada del tran a Alcover fou gran la nostra sorpresa, puig may nos podiam pensar trobarnos ab tanta gernació com hi havia, figurant al devant de tots los nostres bons amichs en Lluís Carbó y en Francisco Ananreu, propietaris d'Alcover y solidaris convensuts y entusiastes. A l'andén tot vessava, totes les classes de la societat hi eren representades y l'element femení s'hi comptava ben ferm y decidit, hermozejant y fent encare més simpática la festa memorable.

La carretera fins al poble era plena de gom a gom y no s'oien més que crits de visca'l candidat, visca la Solidaritat, visca Catalunya, etc, etc. En Manuel Raventós entrá a saludar les diverses societats d'Alcover y una vegada complets aquests de-

vers de cortesia, tothom se dirigí a l'hort d'en Batistó, galantment cedit per son propietari senyor Andreu. Una tribuna molt ben disposada y guarnida de olors catalans y banderes catalanes se trobá en un instant ocupada per les comissions y oradors que havien de pendrer part en lo miting solidari.

Obri'l miting en Lluís Carbó, que en breus paraules y frases ben sentides y eloqüents exposá l'objecte de la reunió, cedint la presidencia al regidor de Barcelona y entusiasta catalanista Sr. Peris. Aquest, ab un parlament encomiástich del candidat, cedí la presidencia al senyor Raventós als crits de visca Catalunya, visca la Solidaritat, crits que foren contestats xardorosament.

La manca d'espai no'ns permet donar compte detallat y un per un dels discursos pronunciats pels senyors Tort de les Borges, Oliver de Sant Sadurní, Cuscó de Vilafranca, Robusté de Valls, Roig y Pruna de Barcelona, Lloret de Tarragona y Mir de Sant Sadurní. Tots ells rivalisaren en patriotisme y ben sovint eran interromputs ab grans aplaudiments, penyora segura d'un éxit brillantísim en les properes eleccions. Lo candidat senyor Raventós, ab un discurs que no hauriem d'anomenar aixís, sinó en una mena de conversa espléndida y encisadora que era per tots escoltada ab religiós silenci, exposá ab gran claretat lo que ell significava en la candidatura solidaria y que condensat breument diu aixís: un company decidit de totes les polítiques lluites del Congrés y un infatigable defensor dels interessos agrícolos que tot sent los de tots són també's seus propis.

Acabat lo miting, en Lluís Carbó anunciá que'l candidat anava a donar una conferencia agrícola al cassino dels pagesos quina societat quedá plena de gom a gom casi instantaneament.

Havem rebut les mellors noticies de tot lo districte y elles nos fan concebir les més falagueres esperances. Avant y fóra.

NOVES

ALS ALCALDES, SECRETARIS Y ELECTORS DE CATALUNYA

No temáu les amenasses oficials, una minoría forta y unida vos defensarà al Senat y al Congrés de les Diputacions provincials igualment: Lo caciquisme es mort a Catalunya.

No vos espanti cap coacció: Ja ha passat l'hora de les malifetes.

Cumpli la Lley. cumpli ab vostre conciencia y no temáu.

Mitins pera demá diumenje

A Gandesa.—Per la candidatura Caballé.

A les onze del matí: mitin de presentació a Mora d'Ebre.

A les deu de la nit, mitin de presentació a Gandesa.

Hi pendrán part entre altres los senyors Puig y Cadafalch, Junyent, Lloret, B. Martí, Ixart, Escofet, Ripoll y'l candidat.

—A Valls-Montblanch.—Pera la candidatura Raventós.

A Vilallonga y Vilarrodona.

Hi pendrán part entre altres los senyors Cambó, Robusté, Oliver, Carbó, Mir, Goberna y'l candidat.

—A Vendrell.—Per la candidatura Carner.

A Sant Jaume dels Domenys.

Hi pendrán part entre altres los senyors Goberna, Folch, Vidal, Gambús y'l candidat.

Lo diumenge 14 del present D. Guillém Serra Roxlo, donarà en lo Teatre Principal un concert de violí ab lo concurs del pianista D. Antoni Laporta. Interpretará les principals obres de Bach, Beethoven, Mozart, Hændel, Sarasate y algunes propies.

Los judicis crítichs que havem tingut ocasió de llegir diuen que l'interpretació que aquest distingit artista dona a les citades obres es de primer ordre, havent sigut quants concerts ha donat altres tants éczits sorollosos.

Tenim vers desitjos d'assisti al concert del 14, puig son ben clares les vegades que aquí a Tarragona se presentan les bones ocasions. Sabèm que'l concertista cedeix lo deü per cent de taquilla a favor de les

escoles de l'Atenèu, motiu de més pera que la concurrència sia ben nombrosa.

Convalecencies.—Ovi Lecitina Giol.

Lo dijous de la present setmana contraguérem matrimoni aquesta ciutat, nostres apreciables amichs En Francisco Rodón, director de *El Poble Catalá* ab la simpática y bella senyoreta donya Maria Cavallé y Bas y D. Antoni Boxó ab la germana de l'esmentada, la no menys bella y hermosa senyoreta donya Pilar Cavallé Bas.

Lo seremoniós acte tingué efecte en l'oratori del propi domicili de les nuvies. Seguidament fou servit un espléndit lunch en obsequi als invitats que ho eren en número considerable y pertanyents tots a distingides families de la capital.

Fém avinent als recents casats nostre enhorabona, desitjántlosi felicitats plenes y venturosas y una inestroncable lluna de mel.

—Neurastenies.—Neurostodogeno Sugañes.

En altre lloch del present número haurán pogut enterarse nostres llegidors de l'article de despedida que publicuem degut a la firma d'un apreciable amich nostre, ab motiu de l'inesperada nova de la marxa a son país del súbdit suís, nostre benvolgut amich En Antoni Alys, que de tants anys residia a Tarragona.

Los seus amichs íntims, li tenen preparat un banquet de despedida que tindrà lloch lo prop vinent dilluns a la nit. Les persones que vulgan fer comiat a l'amich Alys, poden inscriurers fins lo diumenje a la nit, donantne avis al conserje de l'Associació Catalanista, quin los enterará de l'hora y lloch ahont se celebrará'l banquet.

Lo CAMP DE TARRAGONA, promet l'assistencia a l'esmentat acte y al dòldres de la marxa de tan bon amich com entusiasta catalanòfil, li desitja forsa venturas al bell costat de sos pares y compatricis y li fá avinent són més carinyós ¡adéu!

Tenim lo goig de participar als nostres llegidors que la malaltia que d'un temps venia sofrint la simpática y distingida profesora de l'*Orfeo tarragoní*, la senyoreta Na Josepa Anguela, ha entrat en un periodo de franca convalescencia.

No cal dir quant desitjem que pronte estiga restablerta totalment la senyoreta Anguela.

Se trova greument malalt, haventli sigut administrats los Sants Sacraments, nostre amich particular lo conegut comerciant d'aquesta plassa lo senyor D. Joseph Maria Ricomá.

Fém vots pera que puga nostre amich obtenir una rápida y total curació.

S'ha senyalat pera'l prop-vinent diumenje dia 14, al matí, l'concert que en obsequi als assilats de la casa provincial de Beneficencia tenia en projecte l'entitat *Orfeo tarragoní*.

Trovèm molt encertada la pensada de l'*Orfeo* y'ls felicitem de debó donchs es ben lloable y hermós l'acte que s'han proposat pera dols esplay y alegria dels pobres orfanets y bordets d'aquella casa que verament sembla que sia deixada de la má de Déu.

Lo Concert anyal que l'*Orfeo tarragoní* dedicarà als senyors socis protectors y orfeonistes, s'ha senyalat pera la nit del diumenje 28 del present mes, si de cas no hi ha cap inconvenient que ho impideixi.

Aquest, promet resultar solemniós y de grós efecte, ja que d'ensá de la presentació de l'esmentat *Orfeo*, los ensaigs de solfeig han vingut seguintse ab molta puntualitat y estímulo y naturalment que les obres han de resultar are majorment afinades y puides.

La Junta está fent tots los treballs necessaris pera enllestir quan més aviat mellor la feina relacionada ab aquest Concert y tant aviat llestá publicarà lo programa de les pessas que haurán de cantarse que'ns consta que són les més notables del repertori de l'*Orfeo*.

Se trova greument malalt d'una gástica tifoidea a Saragossa, nostre apreciable amich lo senyor D. Esteve Fernandez Juncosa, enginyer de Monts.

Molt nos plaurá que obtingui aviat una rápida curació.

TIP. DE FRANCESH SUGAÑES, COMTE DE RIUS, 9

CLÍNICA Y CONSULTORI

PERA LES ENFERMETATS DE LA DONA

Vies urinaries, Cirugia operatoria y parts

BAIX LA DIRECCIÓ DEL

DOCTOR RABADA

Ex-intern de l'Hospital de la Santa Creu, ex-ajudant

de la Policlínica del Doctor Fargas

y Metge de les Cases de Socors de Barcelona.

Consulta: De 10 a 12 y de 5 a 7.—Pera obrers, de 7 y mitja a 8 y mitja nit.—Pera'ls pobres, franca, los dilluns, dimecres y dissabtes de 12 y mitja a 1 y mitja.

Rambla de Castelar, 31, principal

Emulsió NADAL Mellor que Scott y similars: Unica ab 50 per 100 oli bacallá tot assimilable. Usant oli sol, se tolera mal y perd vies intestinals. Reconstituyent nens, adults, vells; consunció, convalecencies, clorossis, embarás, lactancia, tos, tisis, escrófules, raquitismes, anemia. Certifican eminentes doctors Collegis Metges y Farmacèutichs.

MEDALLA DE PLATA

Xarop Hipofosfít NADAL Tònich reconstituyent, estimulant. Hipofosfít cal, estricnina, ferro, manganès, quinina, sosa, cuasina, neurostina (fósforo orgánich), format sosa.—Anemia cerebral, enfermetats medulars, astenia muscular, activa digestia, defé caducitat orgánica.

MEDALLA DE PLATA

Glimina NADAL Antidiabètic infalible de «Limas de mar». Demanèu literatura.

Major, 14.—TARRAGONA

Senyors Propietaris

Si desitjèu planter d'ametllers empeltats ja, de les mellors classes y de prèus molt econòmichs procedents de la provincia de Lleyda, dirigiu-se al Sr. Joseph Illa, Comte de Riús, n.º 11, 1.ª

Tallers d'Arts Sumptuaries

DE

FRANCISCO CASANOVAS

SUCCESSOR DE FÉLIX RIBAS

Carretera de Castelló.—TARRAGONA

Se construeix ab perfecció tot lo referent a Arts sumptuaries.

Projectes y presupuestos detallats de les obres que ho requereixin.

Donya Carme Figuerola

VIUDA DE PERPIÑA

ESPECIALISTA EN PARTS

Ex-alumna de l'Hospital de Santa Creu, de Barcelona, ab dos anys de practica en dit benèfich establiment, ofereix sos serveys.

Rambla de Sant Joan, 56, entressol

TAQUIGRAFÍA

S'obrirá un nou curs lo dia 1.ª de Maig pròxim, baix la direcció de'n Lluís Aris, Armañá, 3, 2.ª

Llissóns alternades.

Als tres mesos: practicas de velocitat.

TARJETAS DE VISITA

Imprempta Sugañes

LÍNIA REGULAR DE GRANS VAPORS

IBARRA Y C.^A S. en C.

SEVILLA

Pera Valencia, Alacant, Cartagena, Almería, Málaga, Cádiz, Sevilla, Huelva, Vigo, Villagarcía, Carril, Coruña, Ferrol, Gijón, Santander, Bilbao, Sant Sebastiá, Pasajes, Bayonne, Burdeos y Nantes.

Servey rápit eventual pera'l Nort d'Espanya, ab escala en los ports de Valencia, Alacant, Málaga, Cádiz, Sevilla, Vigo, Coruña y Santander. S'expedeixen coneixements directes pera Ayamonte, ab trasbord en Huelva als vapors **La Activa**.

S'admet càrrega y passatgers a preus reduits.

Sortirà d'aquest port lo próxim dijous lo magnífich vapor espanyol

CABO QUEJO

de 1.230 tonelades, admetent càrrega y passatgers pera'ls ports nomenats.

Son consignatari **D. MARIAN PERES.**

NEURASTENIES

clorosis,

debilitat general,

anemia

se curen radicalment ab l'ús del

NEUROSTEÓGENO SUGRAÑES

EN TOTES LES FARMACIES

Sastreria y Camisería d'en

VICENS BRELL

NOVETATS de la temporada d'hivern en Sastreria, Camisería y Corbateria.

DEPÓSIT d'ornaments religiosos dels **Fills de Miquel Gusí**, de Barcelona.

DEPOSIT de l'acreditada sombreria de la casa **L. Trinchet**. Especialitat en los de teula y copa.

Se confeccionen tota mena de trajos y pessas pera senyors eclesiástichs.

Comte de Rius, 23 y Rambla de Sant Joan, 57

DR. SASTRE Y MARQUÉS

HOSPITAL, 109.—BARCELONA

- Pastilles calmants de la tos del Dr. Sastre y Marqués.
- Vi d'ostres del Dr. Sastre y Marqués, lo mellor dels tònichs.
- Succe vermífuch del Dr. Sastre y Marqués, preciós remey pera espulsar los cuchs.
- Essencia febrífuga del Dr. Sastre y Marqués, contra tota classe de febres.
- Denticina del Dr. Sastre y Marqués, és la salvació segura dels nens en tots los accidents perillosos de la dentició.
- Conservador de la boca del Dr. Sastre y Marqués. Ab aquest preciós remey s'eviten totes sas malalties.

Pera tenyir lo cabell no hi ha res com la tintura del Dr. Sastre y Marqués.

Casa especial en Axarops medicinals dosificats

EXCELSER

En Llanas ven uns paraigüas de semi-seda y cutó, de color inalterable y teixit tantíssim hò, que resisteix tota próba al devall d'un canaló. Ademés, també té uns vanos ab pintats tan rebóns, que ni Rafel ni Murillo los podrian fer melló, a propòsit per regalós; causan gran admiració. Trobaran també sombrillas y un gran assortit de bastóns, parassols de totes menas que són molt barato y bons. Mellor dit: no hi ha cap casa en tan bonas condicions.

26.—Comte de Rius, 26.—TARRAGONA

Lo Camp de Tarragona
SETMANARI CATALANISTA

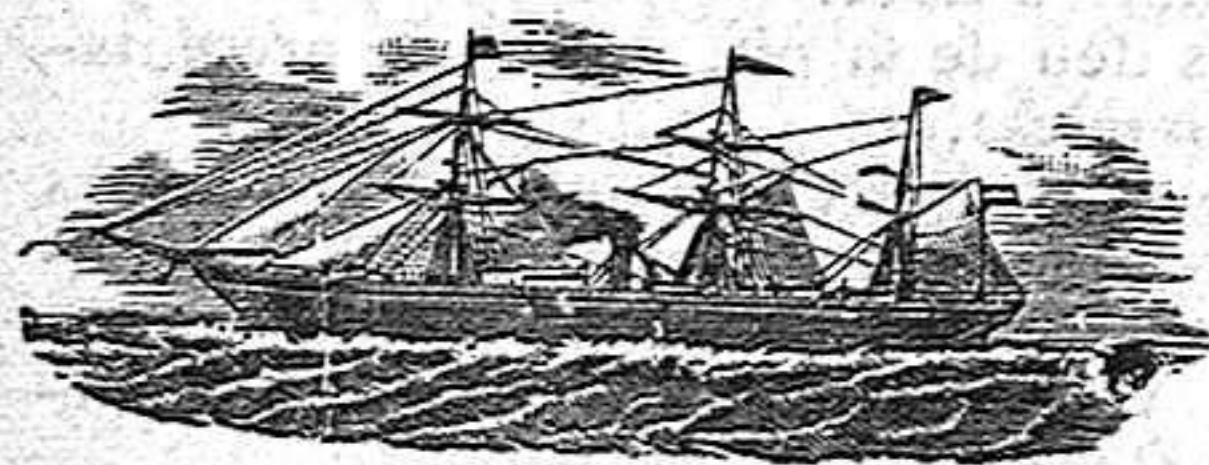
Redacció: Carrer Méndez Núñez 6, baixos.
Administració: Rambla de St. Joan, 39. Llibrería y Centre de suscripcions de D. Sadurn Ginesta.

Preus de suscripció

Tarragona, trimestre.....	1'50 pta.
Fora.....	1'50 »
Extranger.....	2'0 »
Número d'avuy.....	4'15 »

De venda en lo local de l'«Associació Catalanista», carrer de Méndez Núñez, 6 y en la esmentada Llibrería.

Anuncis a preus reduits

Serveys de la Companyia Trasatlántica

Línia de Cuba y Méxich.—Lo día 17 de Abril sortirà de Bilbao, lo 20 de Santander y'l 21 de Coruña lo vapor

ALFONSO XIII

directament pera Habana y Veracruz. Admet passatge y càrrega pera Costafirme y Pacífich ab trasbord a Habana al vapor de la línia de Venezuela-Colombia. Combinacions pera'l litoral de Cuba y Isla de Santo Domingo.

Línia de Nova-York, Cuba y Méxich.—Lo día 26 de Mars sortirà de Barcelona, l' 28 de Málaga y'l 30 de Cádiz, lo vapor

ANTONIO LOPEZ

directament pera Nova York, Habana y Veracruz Combinacions pera distints punts dels Estats Units, litorals de Cuba y Isla de Santo Domingo. També admet passatge pera Puerto Plata ab trasbord a Habana.

Línia de Venezuela-Colombia.—Lo día 11 de Abril sortirà de Barcelona, lo 13 de Málaga y'l 15 de Cádiz, lo vapor

MONSERRAT

directament pera Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife, Santa Cruz de la Palma, Puerto Rico, Habana, Puerto Limón, Colón, d'ahont surten lo 12 de cada mes pera Sabanilla, Curaçao, Puerto Cabello y La Guayra, admetent passatge y càrrega pera Veracruz ab trasbord a Habana. Combina pel ferrocarril de Panamá ab las companyias de navegació del Pacífich, pera quals ports admet passatge y càrrega ab bitllets y coneixements directes. Combinació pera'l litoral de Cuba y Puerto Rico. S'admet passatge pera Puerto Plata ab trasbord a Puerto Rico y pera Santo Domingo y San Pedro de Macoris y ab trasbord a Habana. També carrega pera Maracaibo, Coro, Carupano y Camaná ab trasbord a Puerto Cabello y pera Trinidad, ab trasbord a Curaçao.

Línia de Filipinas.—Lo día 27 de Abril sortirà de Barcelona, havent fet las escalas intermitjas, lo vapor

C. LOPEZ Y LOPEZ

directament pera Génova, Port-Said, Suez, Colombo, Singapore y Manila, servint per trasbord los ports de la costa Oriental d'Àfrica, de l'India, Java, Sumatra, China, Japó y Australia.

Línia de Buenos Aires.—Lo día 3 de Abril sortirà de Barcelona, lo 5 de Málaga y'l 7 de Cádiz, lo vapor

ALFONSO XII

directament pera Santa Cruz de Tenerife, Montevideo y Buenos Aires.

Línia de Canarias.—Lo 17 sortirà de Barcelona, l' 18 de Valencia, lo 19 de Alacant y'l 22 de Cádiz, lo vapor

M. L. VILLAVERDE

directament pera Tànger, Casablanca, Mazagán, Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife y Santa Cruz de la Palma, retornant a Santa Cruz de Tenerife pera empender lo viatge de retorn, fent las escalas de Las Palmas, Cádiz, Alacant, Valencia y Barcelona.

Línia de Fernando Poo.—Lo día 25 de Abril sortirà de Barcelona y'l 30 de Cádiz, lo vapor

SAN FRANCISCO

pera Fernando Poo, ab escalas a Casablanca, Mazagán y altres ports de la costa Occidental d'Àfrica y Golf de Guinea.

Línia de Tànger.—Sortidas de Cádiz: dimlluns, dimecres y divendres. Sortidas de Tànger: dimars, dijous y dissabtes.

Aquests vapors admeten càrrega en las condicions més favorables y passatgers, a quins la Companyia dona allotjament molt còmode y tracte esmerat, com lo acreditat en son dilatet servey. Rebaixas a familias. Preus convencionals pera camarots de luxe. Rebaixas pera passatgers d'anada y tornada. També s'admet càrrega y s'expenen passatges pera tots los ports del món servits per líneas regulars. La empresa pot assegurar las mercaderías que s'embarquin en los seus vapors.

AVIS IMPORTANT.—Rebaixa en los nòlits d'exportació.—La Companyia fa rebaixas de 30 per 100 en los nòlits de determinats articles, ab arreglo a lo establir en la R. O. del Ministeri d'Agricultura, Industria y Comerç y Obras Públicas de 14 Abril de 1904, publicada a la Gaceta del día 22 del mateix mes.

Serveys comercials.—La secció que d'aquests serveys té establerta la Companyia, s'encarrega de treballar a Ultramar los Mostruaris que li siguin entregats y de la colocació dels articles, qual venda, com ensaig, desitgin fer los Exportadors.

Pera més informes dirigirse a son agent

D. EMILI BORRÁS

AYGUA NAF SERRA

Aquesta triple aigua de flors de taronger, de perfumada y deliciosa aroma está elaborada ab la flo tendre, fresca y escullida del taronger agre y's vend en botellas de 1/4 de litre al preu d'una pesseta.

A l'engrós importants descomptes. Famaela y laboratorí de A. Serra.—Rous

A la menuda: Farmacia del Centre.—Tarragona.—Demanar AYGUA NAF SERRA